Λίνον Βοσσέρου.

Διεθνης Εφημερις Της νομισ. Αρχαιολογιας 1412 σ. 336

«Το όνομα της περι το ζόμα ή εστι τω ζόμαθι τ' Ευ-
ζήνου Πόντου μειμένης περιοχης «του Λίνου» φαί-
νεται μοι αρχαῖον όνομα γεωμορφόνης τόλεως.
Εν τη Διεθν. Εφ. της Νομ. Αρχ. Τομα Χ σ. 159-162 ε-
μνήσθην νομισμαθίου αργυρου τ' Δ' αιωνος π. Χ. φέ-
ροντος τοι αυτοι τύπους, ους η τα νομίσματα των Βυζαν-
τίων η Καλχηδονίων, διακρινομένων όμως δια της ε-
πιγραφης ΛΙΝ. Εστι της ταυτότητος των τύπων ταύτης βασι-
ζόμενος, της σαφως ενδομνυούσης γρηγιαρον των τριων πό-
λεων των ΒΥΖ(αντίων) ΚΑΛΧ(ηδονίων) η ΛΙΝ(ίων) υπέμνησα
ότι αναφέρεται χωρίον εστι παλαιτη της Ελληνοσσυρίας, το
«Λίνον» καλούμενον κάμενον δε μεταξυ Βαρίου η Πριάσου,
ου οι κάτοικοι Λινούσιοι (Στραβ. Κεφ. 588 - Στ. Βυζαντ. εν λ. Λίνον)
Εστηδη όμως το Λίνον τουτο αναφέρεται μόνον ως χωρίον
η ουχι πόλις, η δε θέσις αυτου ῥηται αρκετα μακραν της Καλ-
χηδόνος η τ' Βυζαντίου, προτιμω νυν ότε ἐμαθα, και της
ανωτέρω μελέτης τ' κ. Βελλερη, την παρα το Βυζάντιον
η Καλχηδόνα υπαρξιν περιοχης φερούσης παρα τοις
Βυζαντίοις τόν όνομα τ' «Λίνου» να παραδεχθω την εν
τοις Ελληνικοις χρόνοις υπαρξιν ενταυθα μικραι αυ-
τονόμου πόλεως Λίνου καλουμένης, ης μόνον λάφανον το
εν λόγῳ νομισμάτιον.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

297

Λίνον Βοσπόρου.

Ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὸ δεύτερον ἐπεζητημάτικον ὄνομα τοῦ Λίνου «τῆς Καλασκέπης» δύναται νὰ ἦναι παράγωγον τοῦ καλασκέπω (= καλασκεπάζω) σημαῖνον καλάσκεπον, δηλαδὴ καλεσκεπασμένην δένδροις κλ. χώραν. Πιθανώτερον ὅμως, φρονῶ, ἕνεκα τοῦ συνθόμου αὐτοῦ δευτέρου τύπου «τῆς Σκέπης» ὅτι συγγενεύει πρὸς τὸ σκέπτομαι, καλασκέπτομαι, ἐν τῇ σημασίᾳ τοῦ καλασκοπεύω, ὡς ἐκ τῆς ῥίζης ΣΚΕΠ, ἐξ ἧς τὰ "σκοπὴ" "σκοπιὰ" "σκοπὸς" "σκωπὶ" "σκωπιώρας" καλάσκοπος, τὸ ἀνώμαλον θηλυκὸν καλασκοπία (Πρβ. Ἀφροδίτη ἡ καλασκοπία παρὰ Παυσαν. 2, 38, 2). Ἐπὶ τῶν ἀρχαίων τῶν χρόνων ὅτον τὸ χώρα τοῦ Εὐξόνου ἐφ' ὃ ἔκειτο "ἡ Καλασκέπη" οἱ ἀρχαῖοι, δ' οἷς ἡ νῦν γραπτῆσι λόγοι πρᾴτιστοι τοῦτο, ἐν καθίδρυον πύργοι ἡ "φρούρια καλασκοπευτήρια" καλασκόπια, καλασκέψεις, καλούμενα. Τὸ Λίνον ἡ Καλασκέπη φαίνεταί μοι ἐκ τῆς θέσεως αὐτοῦ ὡς ἐν τούτῳ, ὅτι πόλιν αὐτόνομον αὐξηθεῖν κατὰ τὸν Δ' αἰῶνα ὥστε νὰ κόψῃ ἡ νόμισμα. Ἐξ αὐτοῦ δηλαδὴ θὰ "ἐσκέπτοντο" τὰ ἐκ τοῦ Εὐξόνου πόντου τοῦ κοπλέοντα τὸν Βόσπορον ὠλεῖα (πρβλ. Ἐκ. Θδυσ. Μ. 247) σκεψάμενοι δ' εἰς νῆα θοὴν ἱκάθα ἡ ἐκ τοῦ Σιγείου ἡ τῶν Δαρδανελλίων ἔπραττον ἡ πρᾴτιστοι ἡ νῦν δὲ τὰ ἐκ τῆς Μεσογείου ἀσπλέοντα τὸν Ἑλλήσπονθον"

Σ. Ν. Σβορῶνος